

Громадянина України – Коротя Романа Олександровича
Адреса проживання:

Конституційне звернення

Щодо офіційного тлумачення положень ч. 6 ст. 232 Господарського кодексу України у взаємозв'язку з положеннями ст.1 та ст. 2, ч.1 ст. 230 Господарського Кодексу України та положеннями ч. 3 ст. 42 Конституції України

Я, громадянин України, споживач кредитних послуг, звертаюся до Конституційного Суду України з метою реалізації передбачених ЗУ «Про Конституційний Суд України» можливостей на захист конституційних прав своїх та великої кількості таких як я споживачів кредитних послуг шляхом здійснення офіційного тлумачення законів України.

Норми законодавства України, тлумачення яких я прошу здійснити Конституційний Суд України, полягають в наступному:

ч. 6 ст. 232 Господарського кодексу України: «Нарахування штрафних санкцій за прострочення виконання зобов'язання, якщо інше не встановлено законом або договором, припиняється через шість місяців від дня, коли зобов'язання мало бути виконано.»

Цю норму законодавства потрібно розтлумачити в такому аспекті: чи поширюється дія ч. 6 ст. 232 Господарського кодексу України на правовідносини одним з учасників яких є фізична особа, яка не здійснює господарську діяльність і являється споживачем кредитних послуг, а іншим учасником яких є юридична особа - банк (інша фінансова установа, яка за договором отримала право вимоги) і ці учасники є сторонами кредитного зобов'язання.

Вказану норму законодавства потрібно розтлумачити у взаємозв'язку з положеннями наступних норм законодавства:

Ч. 1 ст. 230 Господарського кодексу України: «Штрафними санкціями у цьому Кодексі визнаються господарські санкції у вигляді грошової суми (неустойка, штраф, пеня), яку учасник господарських відносин зобов'язаний сплатити у разі порушення ним правил здійснення господарської діяльності, невиконання або неналежного виконання господарського зобов'язання.»

Ст. 1 Господарського кодексу України: «Цей Кодекс визначає основні засади господарювання в Україні і регулює господарські відносини, що виникають у процесі організації та здійснення господарської діяльності між суб'єктами господарювання, а також між цими суб'єктами та іншими учасниками відносин у сфері господарювання.»

Ст. 2 Господарського кодексу України (надалі ГК України): «Учасниками відносин у сфері господарювання є суб'єкти господарювання, споживачі, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, наділені господарською компетенцією, а також громадяни, громадські та інші організації, які виступають засновниками суб'єктів господарювання чи здійснюють щодо них організаційно-господарські повноваження на основі відносин власності.»

Ч. 3 ст. 42 Конституції України: «Держава захищає права споживачів, здійснює контроль за якістю і безпечністю продукції та усіх видів послуг і робіт, сприяє діяльності громадських організацій споживачів.»

Необхідність в офіційному тлумаченні ч.6 ст. 232 ГК України у взаємозв'язку зі ст. 1. 2. ч.1 ст. 230 ГК України та ч. 3 ст. 42 Конституції України обґрунтовується наступним чином:

Існують випадки коли суди загальної цивільної юрисдикції в своїх рішеннях застосовують ч. 6 ст. 232 ГК України і обмежують нарахування штрафних санкцій (неустойки, пені, штрафів) відповідно до цієї норми у справах де позивачем виступає юридична особа – банк, а відповідачем виступає фізична особа, споживач кредитних послуг і розглядається спір про виконання кредитного зобов'язання. У якості додатків до цього звернення додаються судові рішення судів цивільної юрисдикції (відповідні витяги з Єдиного державного реєстру судових рішень з відповідними електронними адресами). в яких суди застосовують ч. 6 ст. 232 ГК України. Це наступні судові рішення:

- Рішення Балаклійського районного суду Харківської області від 11.09.2012р.;
- Рішення Богунського районного суду м. Житомира від 30.06.2011р.;
- Рішення Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області від 24.06.2014р.
- Рішення Жовтневого районного суду Миколаївської області від 13.05.2014р.;
- Рішення Апеляційного суду Кіровоградської області від 13.02.2013р.
- Рішення Шевченківського районного суду м. Чернівці від 21.04.2011р.
- Рішення Бабушкінського районного суду м. Дніпропетровська від 24.04.2013р.
- Рішення Центрально-Міського районного суду м. Кривий Ріг Дніпропетровської області від 31.07.2012р.;
- Ухвала Апеляційного суду Миколаївської області від 11.09.2012р.;
- Ухвала Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області від 16.05.2013р.

І навпаки існують випадки коли суди загальної цивільної юрисдикції в своїх рішеннях не застосовують вищевказану норму законодавства і вказують, що норми ГК України не можуть застосовуватися до відносин, одним із учасників якої виступає фізична особа, яка не займається господарською діяльністю. Відповідні судові рішення (відповідні витяги з Єдиного державного реєстру судових рішень з відповідними електронними адресами) додаються. Це такі рішення:

- Ухвала апеляційного суду м. Києва від 27.08.2013р.;
- Рішення Фрунзенського районного суду м. Харкова від 20.01.2014р.

Також хочу зазначити, що на даному етапі розвитку держави та функціонування правової системи, фізичні особи (не підприємці), які є сторонами кредитного зобов'язання та які є споживачами кредитних послуг, знаходяться в значно гіршому положенні в розрізі фінансового навантаження по кредитним зобов'язанням аніж юридичні особи та інші суб'єкти господарювання оскільки суди в першому випадку не завжди обмежують нарахування штрафних санкцій, а в другому випадку обмеження завжди досить суттєві не дивлячись на те, що звичайний громадянин є набагато слабшим суб'єктом суспільних відносин в аспекті фінансових можливостей.

Усвідомлюючи зміст ст. 94 ЗУ «Про Конституційний Суд України» я зазначаю, що наявність неоднакового застосування ч. 6 ст. 232 ГК України може призвести до порушення моїх конституційних прав і свобод передбачених ч. 4 ст. 13, ст. 24, ч. 3 ст. 42 Конституції України як споживача кредитних послуг.

На підставі вищезазначеного та керуючись ст. 42, 43, 94 ЗУ «Про Конституційний Суд України,

ПРОШУ:

1. Прийняти процесуальну ухвалу про відкриття провадження у справі Конституційним Судом України за цим конституційним зверненням.

2. Ухвалити рішення про офіційне тлумачення ч. 6 ст. 232 Господарського кодексу України у взаємозв'язку з положеннями ст.1 та ст. 2, ч.1 ст. 230 Господарського Кодексу України та положеннями ч. 3 ст. 42 Конституції України та протлумачити вказані вище норми законодавства в такому аспекті: чи поширюється дія ч. 6 ст. 232 Господарського кодексу України на правовідносини одним з учасників яких є фізична особа, яка не здійснює господарську діяльність і являється споживачем кредитних послуг, а іншим учасником яких є юридична особа - банк (інша фінансова установа, яка за договором отримала право вимоги) і ці учасники є сторонами кредитного зобов'язання.

Додатки:

Коротя Р.О.

20.10.2014р.